

Gyöngymondatok.

(Ujkori írótól.)

E m b e r.

A test és lélek összeházasodnak az ember születésével, s a házassági költségeket az ember a sírig fizeti. *Saphir.*

Az ember egy állam; okossága királyné, értelme miniszter, képelete gyönyörmester, emlékezete kincstárnok, a lélekerők azon nemesség, mely a királyné udvarát alakítja, az érzékek a szorgalmas polgárrend, a szenvedélyek a nép és katonaság. S ha ezen utolsók fölényre jutnak, megvesztegetik az értelmet, szolgává teszik a nemességet s lenyaktilozzák a királyné okosságát. *Saphir.*

Az emberek a föld gondolatai. *Börne.*

Isten az embernek csak a felső részét teremtette, a többit az ördög. *Paterniani.*

Az embereket, mint a pilléket, 3 osztályba lehet sorozni: nappaliba, szürkületibe, éjjelibe. *Saphir.*

Mi az ember? ifju korában kérdőjel a jövőhöz, érett korában a jelen zárjele, öregségében felkiáltójel a mulandósághoz. *Saphir.*

Az ember hasonlít a léggömbhöz, melynek igazgatása még nincs feltalálva. *Saphir.*

Két erő térítgeti az embert, most délre, majd északra: a természet értelmet adott neki gondolkodni, s szívet jót tenni. S két ily gyenge erőnek alárendelten, gyakran mint megnehezül a cél! az értelem keveset — és a szív? mennyit sejt, kíván, hiszen! Véltve, hogy ép az igazság után fut, gyakran felleget űz, — s azon hitben, hogy az erény karjai közt van, a bűn ölében fekszik. *Blumauer.*

Ugy bánunk el az emberekkel, mint a vett levelekkel: buzgón elolvassuk, de ismételve nem olvassuk. *Voltaire.*

Nem kell az embert sem úgy rajzolni, mint angyalt, sem mint ördögöt; ő ezek közül egyik sem, — hanem a vonalakat a természetből kell meríteni. *2-ik Frídrik.*

Az ember egy igen gonosz faj, kivel szemben mindott visszanyomó elvekre van szükség, hol természetes gonoszsága felforgatná a határát becsületnek s jólétnek. *2-ik Frídrik.*

Haladásra erőlködve, az út melletti csipkebokrokra mindenki ott hagy valamit: a juh nyájak gyapjait, az emberek erényeiket. *Hugó Viktor.*

Az ember ugyan az a gondolat, mint a cselekedet légkörében; fennebb ohajtozik, hogysem elérhetné; ez az ő természete és dicsősége, — s ha evel felmondana, maga mondaná ki bukását. *Guizot*.

A nőszemély magára nézve előnyös érzékkel bír a széphez, a nemeshez pedig csak a férfiak kedvéért. A férfinak határozott érzéke van a nemeshez, a széphez pedig inkább a nő kedvéért. Ebből jön, hogy ezen úton a nemi hajlamok a férfit inkább nemesítik, a nőt inkább szépítik — kölcsönben egymásért. *Kant*.

Semmi oka az embernek magát a természetben kiváltságoltnak hihetni; mint egyebek, ő is a viszontagságok alá vettetett: az ő méltóságáról való gondolatot csak önszeretete szülte. *Argens*.

Az emberek azt akarnák, hogy Isten oly bolond legyen, mint ők; de azt nem akarnák, hogy az állatok oly bölcsék legyenek, mint ők. *Fontenelle*.

Az ember nemcsak él a földön, hanem születni is, a földön születik. Porból, vízből és levegőből vagyunk szervezve: ép úgy gyermekei vagyunk a jótékony anyának (a földnek), mint az erdők fái, s a folyók nádszájai. *Elizée Reclus*.

Emberség.

Szükség, hogy az emberség első tulajdona legyen egy okos embernek. Ha ezen elvnel marad, hibái mellett is, arra csak jó következhetik. Vadság, embertelenség mellett — ha mi jót teszen is — élete büntényei által mindig bepiszkolva marad. *2-ik Fridrik*.

Légy emberséges, csendes, alázatos, mert a kevélység az érdemét szerető emberiséget magára haragitja. *Helvétius*.

Mint a gazdagok között gazdagsággal, erősek között erővel, szépek között szépséggel, szónokok között ékesszólással: úgy az emberek között emberséggel lehet kitűnni. *Petrárka*.

Emelkedés. Emelkedettség.

Minden felmenetelt lemenetelnek kell felváltani. *Hugó Viktor*.

Némelyek úgy jutnak el bizonyos magasságra, mint a kéményseprők: átmásznak valamely utálatos sötét csatornán és magukat befeketítik. *Saphir*.

A valódi felemelkedettség lelki erőnket annyira meghatja, hogy minden arra ráviteles mellékfogalmainknak el kell tűnni: ilyen a nap ezer jótékonyosságával, ilyen az Isten, ilyenek az érdemek és csodaművek. *Mendelsohn*.

Kit nem véletlenség emelt magas polczra föl, azt szerencsétlenség nem sodorhatja le. *Linné*.

Gyűjtötte: KISS MIHÁLY.

Irodalmi értesítő.

Héber nyelvtan. Irta: Pukánszky Béla, theol. akad. tanár, Pozsony. I—XIV., 1—294 l. A szerző sajátja. Ára 2 frt. E könyv megjelenése egyik örvendetes jele annak, hogy hazánkban a theologiai tudomány tanításának színvonalja emelkedik. A héber nyelvnek az újabb időben való alapos tanulmányozása nemcsak magát a nyelvet ismertette meg, hanem messzebb menő eredményekre vezetett. A héber irodalom ma a németországi Ewald, a néme'alföldi Kuenen és az angol Colenso munkáiban más világitásban áll előttünk, mint addig állott. Gesenius jeles nyelvtana és Ewald hasonló munkája kulcs lett a héber nyelv mélyebb és teljesebb ismeretéhez és elősegítette a héber irodalomnak új szempontok szerint való tárgyalását. Magyar nyelven ez a legrészletesebb, legteljesebb héber nyelvtan, mely eddig megjelent. Három részben tárgyalja a nyelvet. Első rész: *Az egyes hangok és azok jelei.* Második rész: *Alaktan.* Harmadik rész: *Mondattan.* A tudományosan írt nyelvtanok használata biztosan javulást fog eszközölni a theologia emez ágában is, melylyül a tanulók talán a legkevesebb előszeretettel foglalkoznak. Pedig a héber nyelv tanulmányozása a magyar tanulónak sokkal könnyebb lehet, mint bármely más nyelvű ifjúságnak, azoknál a rokon vonásoknál fogva, melyek a magyar és héber nyelv közt, mindamellett is, hogy külön e aláához tartoznak, félreismerhetetlenül fennállanak. De bármi leend a könyvnek további eredménye, iróját a legnagyobb elismerés illeti, a melynek irányában készséggel adunk kifejezést és egyszersmind annak a reménynek is, hogy ez alapvető munka után a héber irodalom és vallástudomány köréből értékes dolgozatok fognak az író tollából kikerülni, a mire feljogosít már e könyvhez írt, helyes felfogásról tanuskodó, tartalmas és szép előszó is.

„*Magyar bibliatársulat.*“ Ezzel a czímmel egy felhívást bocsátottak ki Drodtleff Rezső, Kámori Sámuel és török-kanizsai Schulte György Pozsonyból. Örömmel fogadtuk e felhívást, mert reméljük, hogy a magyar biblia terjesztését e társulat is előmozdítja. Különösen jó szívvvel olvassuk, hogy e társulat a tudomány alapjára támaszkodik és azért terjeszti a Kámori fordítását, mert csak ez egy fordításunk van, mely az eredetiből származott. S ez helyén is való volna, ha e fordítás a tudomány igényeinek megfelelné. Sajnáljuk azonban, hogy a társulat által kiadott Márk Evangéliuma nem jogosít fel arra, hogy e tekintetben megnyugvással fogadhassuk a biblia többi részét. Ugyanis terjesztésre csak olyan fordítást mernénk ajánlani, mely legalább a könnyen lefordítható helyeknek egészen magyaros fordítását adná, s nem munkálna arra, hogy nyelvünk még ez uton is rontassék. Ugyan ki volna hajlandó egy olyan együletet pártolni, melynek már felszólítása így hangzik: „*Kérjük pártolótaygá lépni be?*“ A bibliai szöveg e felszólítás folytatása magyarosság tekinte-